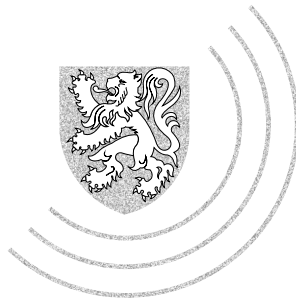

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **315** (2009-2010) – Nr. 2
ingediend op 2 maart 2010 (2009-2010)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het Verdrag van Tampere
inzake de levering van telecommunicatievoorzieningen
voor rampenmitigatie en noodhulpoperaties,
opgemaakt in Tampere op 18 juni 1998

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking
uitgebracht door de heer Marc Hendrickx

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire.

Vaste leden:

de heren Ludwig Caluwé, Paul Delva, mevrouw Sabine Poleyn, de heer Johan Verstreken;
de heren Frank Creyelman, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
mevrouw Fatma Pehlivan, de heer Jan Roegiers;
de heren Matthias Diependaele, Marc Hendrickx;
mevrouw Ulla Werbrouck;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Plaatsvervangers:

de heren Lode Ceyskens, Carl Decaluwe, Ward Kennes, Veli Yüksel;
de dames Marijke Dillen, Katleen Martens, de heer Stefaan Sintobin;
de heren Marnic De Meulemeester, Bart Tommelein;
de heer Philippe De Coene, mevrouw Mia De Vits;
de dames Danielle Godderis-T'Jonck, Liesbeth Homans;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Toegevoegde leden:

de heer Christian Van Eyken.

Stukken in het dossier:

315 (2009-2010) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

I.	Inleidende uiteenzetting door mevrouw Ingrid Lieten, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding	4
1.	Doel en inhoud van het verdrag.....	4
2.	Aard van het verdrag en verloop van de procedure.....	5
3.	Inwerkingtreding van het verdrag en toetreding tot het verdrag	5
II.	Bespreking	6
III.	Stemmingen	6
1.	Artikelsgewijze stemming	6
2.	Stemming over het geheel	7

In de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking lag op datum van dinsdag 23 februari 2010 het instemmingsdecreet bij het Verdrag van Tampere van 18 juni 1998 voor. Dit in Tampere opgemaakte verdrag heeft betrekking op de levering van telecommunicatievoorzieningen voor rampenmitigatie en noodhulpoperaties. Het ontwerp van decreet werd aangenomen bij unanimititeit van stemmen.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR MEVROUW INGRID LIETEN, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

1. Doel en inhoud van het verdrag

Bij de aanvang van haar uiteenzetting wijst minister *Ingrid Lieten* erop dat men met het voorliggende Verdrag van Tampere in essentie de bestaande beperkingen en hinderpalen wil aanpakken die in geval van rampen al te vaak de bijstand op telecommunicatiegebied bemoeilijken. Het verdrag biedt daarom een internationaal raamwerk om de levering en het gebruik van telecommunicatievoorzieningen bij rampen en noodhulpoperaties te vergemakkelijken en om de samenwerking te bevorderen. Op die manier wordt ernaar gestreefd om dankzij snelle en efficiënte uitwisseling van informatie, het verlies aan mensenlevens, het menselijk lijden en de schade aan eigendommen en de leefomgeving maximaal te beperken.

Het verdrag definieert het algemeen kader voor de samenwerking tussen de verdragsluitende landen en alle andere partners die mee actief zijn op het vlak van internationale humanitaire hulp. Het voert procedures in voor het verzoek om en het verlenen van bijstand inzake telecommunicatie. Daarbij wordt ten volle het recht van elke verdragsluitende staat erkend om de bijstand die op basis van dit verdrag verleend wordt op zijn grondgebied, te leiden, te controleren en te coördineren.

Het verdrag in kwestie legt een aantal elementen en specifieke aspecten van die bijstand vast, zo onder andere de beëindiging van de bijstandsverlening en de beslechting van geschillen. Daarnaast worden de verdragsluitende staten ook verzocht een inventaris op te maken van de menselijke en materiële middelen die beschikbaar zijn voor rampenmitigatie en hulpoperaties. Ook dienen de bestaande belemmeringen van regelgevende aard voor het gebruik van telecommunicatievoorzieningen bij rampenmitigatie en noodhulp beperkt of weggenomen te worden.

Het verdrag kent verder aan de vertegenwoordigers van de noodhulpoperaties die voorrechten, immuniteiten en faciliteiten toe, die nodig zijn voor de uitvoering van hun taken. Dit met inbegrip van immuniteit van arrestatie en hechtenis, evenals vrijstelling van heffingen en belastingen. Dienaangaande vestigt minister Lieten er ook de aandacht op dat dit verdrag, als eerste juridisch instrument in zijn soort, de niet-gouvernementele organisaties en andere entiteiten dan staten aanwijst, waaraan dergelijke voorrechten en immuniteiten verleend zullen worden. De instanties in kwestie genieten daarvan wanneer zij de activiteiten komen ondersteunen van de humanitaire organisaties en hulporganisaties van de Verenigde Naties. Daarbij kan dan gedacht worden aan het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen, het Bureau Coördinatie Humanitaire Zaken (Office for the Coordination of Humanitarian Affairs – OCHA) en de Internationale Federatie van Rode Kruisen en Rode Halve Maanverenigingen.

Ook niet onbelangrijk bij dit alles is dat het verdrag elke verzoekende verdragsluitende staat de verplichting oplegt om voorafgaandelijk aan de komst van de bijstand op het gebied van telecommunicatie in een getroffen gebied, schriftelijk het bedrag vast te leggen van de kosten of honoraria die daaraan verbonden zijn. Om te vermijden dat die bedragen

buitensporig zouden zijn, zijn die honoraria daarenboven gebaseerd op een modelovereenkomst voor betaling en vergoeding alsook op een aantal andere factoren, als daar zijn de aard van de ramp en het natuurgeweld of de bijzondere behoeften van de ontwikkelingslanden.

2. Aard van het verdrag en verloop van de procedure

Minister Ingrid Lieten komt dan tot het wat problematische procedureverloop in dit dossier. Startpunt vormde de van 16 tot 18 juni 1998 op initiatief van de Finse Regering in Tampere georganiseerde intergouvernementele conferentie inzake telecommunicatie bij noodhulpoperaties. Tijdens die conferentie werd het vandaag voorliggende verdrag unaniem aangenomen door de 75 deelnemende staten. In artikel 12 werd voorzien dat het open stond voor ondertekening door alle lidstaten van de Verenigde Naties of de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU) tussen de datum van 18 juni 1999 en 21 juni 2003. De Verenigde Naties fungeerden als depositaris van het verdrag.

Qua intern-Belgische procedure, brengt de minister in herinnering dat de Werkgroep Gemengde Verdragen – die een adviesorgaan is van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) – op datum van 22 maart 2002 het verdrag kwalificeerde als hebbende een exclusief federaal karakter. Het betreffende verslag van de Werkgroep Gemengde Verdragen werd daarop, op 10 oktober 2002, goedgekeurd door de ICBB.

Dat een en ander staatsrechtelijk niet correct was, werd vastgesteld door de Raad van State naar aanleiding van het advies dat deze verstrekke bij het betreffende voorontwerp van instemmingswet. Op 11 april 2007 liet de Raad van State in zijn advies aan de federale minister van Buitenlandse Zaken immers opmerken dat het verdrag ook betrekking heeft op aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten behoren. Met name wijst de Raad van State er vooreerst op dat de telecommunicatie waarvan sprake is in het verdrag, in ruime zin gedefinieerd wordt en zo onder meer radio-uitzendingen omvat, een aangelegenheid die tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort. Vervolgens stelt de Raad van State ook nog vast dat het verdrag onder bepaalde voorwaarden voorrechten, immuniteiten en faciliteiten toekent aan personen en organisaties. Die voorrechten, immuniteiten en faciliteiten zijn in het betreffende verdragsartikel 5.1 echter op een niet-limitatieve wijze opgesomd. Derhalve zouden desgevallend ook fiscale voorrechten kunnen worden toegekend die normaliter onder de bevoegdheid van de gewesten vallen. Op die twee gronden, kwam de Raad van State dan ook tot de conclusie dat het hier geen exclusief federaal verdrag betrof, maar een gemengd verdrag, waarbij zowel de federale overheid, de gemeenschappen als de gewesten bevoegd zijn.

Dienovereenkomstig legde de Werkgroep Gemengde Verdragen op 21 mei 2007 het gemengd karakter van het verdrag vast; een advies dat door de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid op 9 juli 2008 werd goedgekeurd.

3. Inwerkingtreding van het verdrag en toetreding tot het verdrag

De minister wijst er op dat, rekening houdend met het feit dat de in het verdrag voorziene termijn voor ondertekening ondertussen reeds geruime tijd verstreken is, België overeenkomstig verdragsartikel 12.2 nog slechts partij kan worden bij het verdrag door het neerleggen van een zogenaamde akte van toetreding. Ze preciseert dat een dergelijke toetredingsakte ondertekend wordt door de federale minister van Buitenlandse Zaken en de Koning en neergelegd wordt bij de depositaris, in casu de secretaris-generaal van de Verenigde Naties. Een en ander kan vanzelfsprekend pas gebeuren nadat alle bevoegde parlementen hun instemming hebben gegeven. Wat meteen ook de reden is waarom het

vandaag voorliggende instemmingsdecreet door de minister bij het Vlaams Parlement werd ingediend.

Volledigheidshalve herhaalt minister Ingrid Lieten daarop nogmaals de reden(en) waarom de Raad van State de deelstaten mee bevoegd achtte voor dit verdrag. Met name wordt het begrip telecommunicatie in het verdrag ruim gedefinieerd, waardoor het ook radio-uitzendingen omvat, die ondubbelzinnig tot de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap behoren. Bovendien is sinds het sluiten van dit verdrag de Belgische rechtspraak met betrekking tot het gemengde karakter van de infrastructuur inzake telecommunicatie in dezelfde richting geëvolueerd. Tweedens moet uit artikel 5.1 van het verdrag blijken dat mogelijks nog andere dan de daar opgesomde voorrechten, immuniteiten en faciliteiten kunnen worden toegekend. Op die manier zou potentieel afbreuk kunnen gedaan worden aan de fiscale bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

De federale instemmingswet met dit verdrag dateert van 13 mei 2009. De deelstaten moeten hun instemming nog verlenen. Het verdrag is – conform zijn artikel 12.3 – ondertussen internationaalrechtelijk in werking getreden op 8 januari 2005. In de veronderstelling dat alle deelstaten hun instemming betuigen met het Verdrag van Tampere zal het voor wat België betreft, in werking treden dertig dagen na de neerlegging van de federale akte van toetreding. Afsluitend verzoekt de minister de commissieleden dan ook om hun goedkeuring te willen hechten aan het voorliggende instemmingsdecreet.

II. BESPREKING

De heer *Karim Van Overmeire* stelt vast dat de Raad van State het, luidens zijn advies, minstens raadzaam acht om niet enkel een in het Nederlands vertaalde versie van het verdrag voor te leggen aan het Vlaams Parlement, maar daar ook een in de Franse dan wel Engelse taal gestelde authentieke versie van het verdrag bij te voegen, dit ten einde volledige duidelijkheid te scheppen aangaande de exacte draagwijdte van deze of gene verdragsbepaling. In casu blijkt hier door de Vlaamse Regering voor de Franse versie te zijn gekozen. Van de minister had de heer Van Overmeire, ten informatieven titel, graag vernomen of dit een bewuste keuze voor het Frans is, dan wel of het hier om een louter toevalligheid gaat. De vraag is meer bepaald ingegeven vanuit de vaststelling dat de Vlaamse Regering in haar internationale communicatie meestendeels toch gebruik lijkt te maken van het Engels, en bij het Vlaams Parlement ook al eerder Engelse versies van verdragen heeft ingediend. Vanwaar derhalve plotse keuze voor het Frans?

Namens de minister wordt hierop geantwoord dat de Vlaamse administratie, in deze, de verdragsteksten in kwestie – dus zowel de Nederlandse als de Franse tekst – aangeleverd heeft gekregen vanuit de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken. Vanuit die optiek en die bron is het derhalve niet geheel onlogisch dat het de Franse authentieke versie is die werd bezorgd.

Er worden verder geen opmerkingen geformuleerd bij het ontwerp van instemmingsdecreet.

III. STEMMINGEN

1. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1

Ter stemming gelegd, wordt het eerste artikel van het ontwerp van decreet aangenomen bij unanimité van negen stemmen.

Artikel 2

Ter stemming gelegd, wordt daarna ook het tweede artikel van het ontwerp van decreet aangenomen bij unanimititeit van negen stemmen.

2. Stemming over het geheel

In zijn geheel ter stemming gelegd, wordt het ontwerp van decreet houdende instemming met het Verdrag van Tampere inzake de levering van telecommunicatievoorzieningen voor rampenmitigatie en noodhulpoperaties, opgemaakt in Tampere op 18 juni 1998, ten slotte eveneens aangenomen bij unanimititeit van negen stemmen.

De voorzitter,

Karim VAN OVERMEIRE

De verslaggever,

Marc HENDRICKX